

ת"פ 40634/03/20 - מדינת ישראל נגד מחמד מרעב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 40634-03-20 מדינת ישראל נ' מרעב (עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל

ע"י עו"ד בני ליבסקינד

המאשימה

נגד

מחמד מרעב

ע"י עו"ד יהודה שושן

הנאשמים

גזר דין

רקע

ביום 11.3.20 החזיק הנאשם במקום מסתור בביתו שני אקדחים, האחד מסוג CZ והשני מסוג גלוק אשר בתוך כל אחד מהם מחסנית טעונה בכדורים, וכן החזיק מחסנית נוספת לאקדח הגלוק, שגם היתה טעונה בכדורים. בשל כך, הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק ותחמושת.

הרשעת הנאשם באה במסגרתו של הסדר דיוני, אשר כלל תיקונים בכתב האישום. כמו כן הוסכם בין הצדדים, כי החיפוש נערך ללא צו, על סמך מידע מודיעיני כי אחיו של הנאשם, המתגורר במרחק 2 ק"מ מביתו, החזיק נשק. המידע המודיעיני לא כלל מיקום מדויק של בית האח.

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה שם את הדגש על חומרתן של עבירות נשק, הסכנה הטמונה בהן לשלום הציבור ובטחוננו, הצורך להרתיע מפני ביצוען ומגמת ההחמרה בפסיקת בית המשפט העליון ביחס לעבירות אלו. לאור אלה טען, כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר לתקופה שבין שנתיים לשלוש שנים. בשל נסיבות המקרה, ובהן עברו הנקי של הנאשם והודאתו, ביקש להשית עליו עונש של 26 חודשי מאסר. לתמיכה בטיעונו הגיש ב"כ המאשימה פסקי דין שונים של בית המשפט העליון.

ב"כ הנאשם טען, כי החיפוש שנערך בביתו של הנאשם היה פגום, שכן המידע מודיעיני עליו התבססה המשטרה לא נגע כלל לנאשם, ועל כן לשיטתו הדבר מקים טענת הגנה מן הצדק שאמורה להתבטא בהפחתה בעונשו של הנאשם. בהקשר זה טען, כי הפגם בחיפוש אמור להתבטא בקביעת העונש בתוך המתחם, ולא בקביעת המתחם עצמו. עוד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן העובדה כי אין לחובתו כל מעורבות קודמת בפלילים וכי הנאשם קיבל אחריות למעשיו חרף הפגם בחיפוש.

לעניין המתחם טען ב"כ הנאשם, כי רמת הענישה הנוהגת נמוכה בהרבה מזו שהמאשימה טענה לה, וכי המתחם יכול

להתחיל במאסר בעבודות שירות - ולעניין זה הציג מספר פסקי דין וכן טבלה המפרטת עונשים שנגזרו במקרים דומים על ידי מותבים שונים.

במסגרת טיעוני הגיש ב"כ הנאשם מסמך רפואי הנוגע לאשת הנאשם, ממנו עלה כי החיפוש שנעשה בבית המשפחה גרם לה לפגיעה ממשית. על מנת שלא לפגוע בפרטיותה של אשת הנאשם לא ארחיב מעבר לכך.

לאור אלה, ביקש להשית על הנאשם עונש החופף את ימי מעצרו, או לכל היותר תשעה חודשי מאסר.

הנאשם אמר את המילה האחרונה. בדבריו הביע צער על מעשיו ועל כך שכיום הוא במעצר במקום להיות עם משפחתו, והבטיח לא לחזור על מעשיו.

מתחם העונש ההולם

הנאשם הסתיר בביתו שני אקדחים טעונים כדורים ומחסנית טעונה נוספת ובכך פגע בערך המוגן החשוב מכל, של שמירה על חיי אדם. החזקת נשק מקפלת בתוכה סיכון ממשי, כי הנשק ישמש לביצוע עבירות פליליות או מעשי טרור, ובכך יביא לקיפוח נפש. באופן עקיף עבירה זו גם מהווה קריאת תיגר על שלטון החוק, שהרי המדינה היא הריבון והיא שרשאית לקבוע מי ישא נשק ולאילו מטרה - כעולה ממיקום העבירה בפרק ח' לחוק העונשין, הדן בעבירות שעניינן "פגיעה בסדרי המשטר והחברה".

בית המשפט העליון עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק והסכנה לשלום הציבור וביטחונם הטמונה בהן. ר' לעניין זה ע"פ 3877/16 ג'באלי נ' **מדינת ישראל** (פסקה 6 לפסק דינו של כב' הש' חיות, כתוארה אז):

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה הגלומה בביצוע עבירות בנשק ובכללן העבירה של החזקת נשק או נשיאתו שלא כדין. עבירות אלה מקימות סיכון חמור לשלום הציבור וביטחונם ומחייבות ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל... עוד נפסק כי חומרתן של העבירות בנשק אינה מסתכמת רק בנזק שאירע בפועל, כי אם בפוטנציאל הנזק הנובע מאותן עבירות".

בע"פ 2564/19 **איברהים אזברגה נ' מדינת ישראל** (פסקה 10 לפסק דינו של כב' הש' ברון) נקבע כי עבירות הנשק מצדיקות עונש מאחורי סורג וברח וזאת גם כאשר מדובר בנאשמים ללא עבר פלילי:

"קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי, כבענייננו".

אשר למדיניות הענישה הנוהגת, אפנה למספר החלטות מהשנים האחרונות, אשר עניינן עבירות דומות, כולן בתיקים של נאשמים ללא עבר פלילי:

ברע"פ 8730/18 אברה מרשה נ' **מדינת ישראל** (24.1.19) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם צעיר שהחזיק בביתו אקדח עם מחסנית תואמת שנגנב בשנת 2007 מבעליו החוקיים. בית המשפט העליון אישר החמרה בעונשו של

אותו נאשם, משה חודשי מאסר בעבודות שירות לשמונה חודשי מאסר ממש וקבע, כי בהחמרת עונשו של המערער למאסר בפועל למרות שמדובר בתקופה שניתן לשאת בה בעבודות שירות "... מצויה אמירה ערכית נכונה, שדינו של מי ששלח ידו בהחזקת נשק, למאסר ממש ולא כזה שירוצה על דרך של עבודות שירות" [פסקה 8 להחלטתו של כב' הש' קרא].

ברע"פ 1246/17 מוחמד מטר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.3.2017) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של החזקת אקדח כשלצדו תחמושת בביתו. בית המשפט המחוזי החמיר בענשו של אותו נאשם וגזר עליו תשעה חודשי מאסר ממש במקום ששה חודשים בדרך של עבודות שירות שהוטל על ידי בית המשפט השלום.

ברע"פ 8846/15 איהבאב דראז נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.3.16) - נדחה ערעורו של נאשם שנגזרו עליו שמונה חודשי מאסר בגין החזקה של אקדח ותחמושת והפרעה לשוטרי.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 56010-03-18 אלאסד נ' מדינת ישראל (פורסם באר"ש, 27.6.18) - דחה בית המשפט המחוזי ערעורו של נאשם כבן 50, אשר החזיק בארון בביתו אקדח מסוג ברטה ללא תחמושת ונדון לתשעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

בעפ"ג (ב"ש) 56305-02-20 אלקריעאן (18.8.20) - נדון נאשם ללא עבר פלילי שברכבו נמצא אקדח ומחסנית. בית משפט השלום קבע מתחם של 15-30 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר והורה על חילוט מכוניתו. בית המשפט המחוזי הפחית את העונש ל-12 חודשי מאסר.

בעפ"ג (חי') 23517-02-20 מדינת ישראל נ' זיד אחמד זיד אלכילאני (28.7.20) - נדון עניינו של נאשם שהחזיק בביתו אקדח, מחסנית ו-40 כדורים. בית משפט השלום קבע מתחם של 6-15 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 8 חודשי עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי תחילת המתחם בעבירות נשק עולה על תשעה חודשים ופסק, כי: **"מגמת החמרה זו ניכרת במיוחד בפסיקה מן התקופה האחרונה, החמרה אשר באה לידי ביטוי, בין היתר, בכך שהסך התחתון של מתחם הענישה בעבירה של החזקת נשק שלא כדין, גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי, עולה על תשעה חודשי מאסר, דהיינו, פרק זמן אשר אינו מאפשר ריצוי עונש המאסר על דרך של עבודות שירות."** בסופו של יום נגזרו על הנאשם עשרה חודשי מאסר.

אכן, ניתן למצוא גם פסיקה מחמירה או מקלה יותר, כפי שהפנו באי כח שני הצדדים, אך המקרים אותם סקרת משקפים את הקו המרכזי הנוהג בפסיקה ועליהם אסתמך. אבהיר, כי מתחם העונש אינו מתחיל בגזרי הדין המקלים יותר ואינו מסתיים בגזרי הדין המחמירים יותר, שהרי מתחם העונש הוא קביעה ערכית של בית המשפט בדבר העונש ההולם מעשה, ולא רק שיקוף של רמת ענישה נהוגת. ונפסק בעניין זה (ע"פ 1323/13 רך ואח' נ' מדינת ישראל):

"אין לטעות ולזהות בין מתחם העונש ההולם לבין טווח הענישה הנהוג. מדובר ב"יצורים" שונים. מתחם העונש ההולם מגלם, כאמור, הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, כאשר מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה הנדונה הוא רק אחד מהם. טווח הענישה הנהוג בפסיקה, לעומת זאת, הוא נתון אמפירי עובדתי המורכב מהעונשים המקובלים בגין עבירה מסוימת בדין הנהוג."

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון, מלבד חומרת העבירה ורמת הענישה הנהוגת, גם את העובדה שהנאשם החזיק שני אקדחים, נתון אשר מהווה נסיבה מחמירה ביחס למקרים אותם סקרת למטה. לאור אלה, מתחם העונש ההולם את המעשים בהם הורשע הנאשם הוא מאסר, לתקופה שבין אחד עשר חודשים ועד 30 חודשים.

נתונים אשר אינם קשורים לעבירה

הנאשם יליד 1995. נשוי. אין לחובתו הרשעות קודמות. מטעונו בא כוחו עולה, כי לא מתקיימים בעניינו נתונים אישיים יוצאי דופן, המחייבים התייחסות מיוחדת.

דין והכרעה

מכלול הנתונים פועל לזכותו של הנאשם: מדובר באדם יחסית, כבן 25, אשר קיבל אחריות למעשיו, הביע לפני חרטה אשר התרשמתי מכנותה ואין לחובתו מעורבות קודמת בפלילים. כמו כן הנאשם נעצר עד תום ההליכים, וכאשר מדובר במעורבות ראשונה בפלילים אין ספק כי מדובר בחוויה לא קלה, ומטלטלת.

לאור אלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש הנמצא בצידו התחתון של המתחם.

נתתי דעתי לכך שהחיפוש שבוצע בביתו של הנאשם היה על פי מידע שנגע לאחיו. אין טענה כי הדבר מהווה פגם בחיפוש היורד לשורשו של עניין, ולטעמי גם לא מדובר בפגם המצדיק הפחתה בעונש. אכן, יש בפסיקה אחיזה לטענה שפגם בחיפוש אשר אינו מביא לפסילתה של ראיה, יכול להביא להפחתה בעונש (ר' למשל ע"פ 482/20, מטר). עם זאת, לאור העובדה שגם לשיטת ב"כ אופן ביצוע החיפוש אמור להתבטא בקביעת העונש בתוך המתחם (וכך גם עלה מע"פ 482/20 הנ"ל), וממילא בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם בדעתי למקמו בתחתית המתחם, אין צורך להכריע בשאלת השפעת הפגם האמור על עונשו של הנאשם.

לצד זאת אעיר, כי צרמה לי הטענה המשתמעת מהמסמך הרפואי של אשת הנאשם שהוגש, כאילו החיפוש גרם לאשת הנאשם לטראומה ולתוצאות לוואי שפורטו במסמך: אין לפני כל טענה, מקל וחומר אין ראיה, כי החיפוש בוצע באופן לא הולם או כוחני וגרם לפגיעה במי מבני משפחת הנאשם. ניתן היה להבין את הטרוניה, לו היה החיפוש מסתיים ללא כל ממצא, אך אין לה מקום כאשר בחיפוש נמצאו שני אקדחים טעונים מוסתרים בבית המשפחה. ככל שביקש הנאשם למנוע מבני משפחתו את חוסר הנעימות הכרוך בחיפוש, ניתן היה לצפות ממנו שלא יסתיר בחדר האמבטיה של ביתו שני אקדחים טעונים.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. אחד עשר חודשי מאסר בפועל שמנינם מיום מעצרו של הנאשם, 11.3.20.
- ב. שחרורו מהמאסר עבירה על סעיף 144 לחוק העונשין שהיא פשע, או כל עבירה אחרת הכרוכה בשימוש בנשק.
- ג. שלושה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על סעיף 144 לחוק העונשין שהיא עוון.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו אלול תש"פ, 15 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.

